

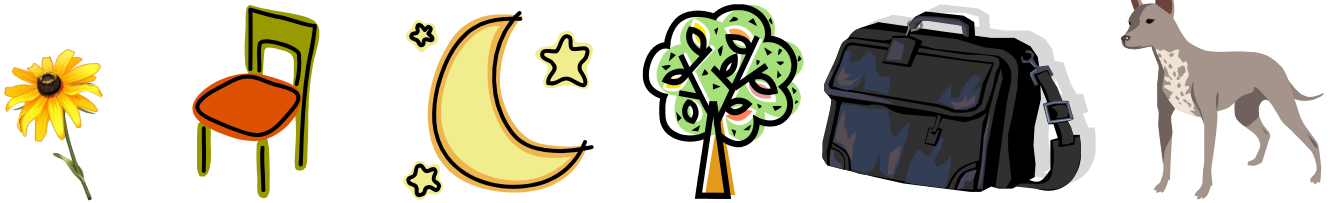
HARJOITUKSIA K-ÄÄNTEEN OPPIMISEKSI

K-ääne on yleinen äänne pienen vauvan jokittelussa. Useimmiten k-äänteen korvaaminen t:llä tai jättäminen pois sanoissa johtuu joko äänne-erottelun puutteesta tai lapsen tavasta hahmottaa ja käyttää äänneitä.

K muodostuu siten, että kielen takaosa nousee ylös koskettaen suulaen kattoa, jolloin kielenkanta ja pehmeä suulaki muodostavat sulun. Kun sulku poistetaan, syntyy paukahtava klusiili.

Tehdään puheleikeistä tapa, **10 min riittää kerrallaan**, mutta harjoitellaan **päivittäin**.

Kuunnellaan, missä sanoissa kuuluu k (paukahdus) :

Harjoitellaan **kurlaamaan** ensin pienellä vesimäärällä, sitten ilman vettä ja kuunnellaan sekä tunnetaan kielen asento

Kuorsataan leikisti, sen jälkeen k-k-k

”**Kihistään**” ilman ääntä khh.. kh... kuten vasara hakkaa

K voi onnistua myös, kun **painetaan kieltä** sormella tai jäätelötikulla kielen kärjestä ja samalla yritetään sanoa: TUTTO/ TÄTI TUTTUU/ TUTTA TUTTII

Lähdetään alkuun **ng -äänteestä**: ANGANGAN-kka
ENGENGEN-kke

Selinmakuulla k voi onnistua helpoiten.

Kun K onnistuu erillisenä, sanotaan **tavusarjoja**: AKKAA EKKEE IKKII OKKOO UKKUU
KAA KAA KII KII KEE KEE KOO KOO KUU KUU

Helppoja sanoja: KUKKA KUKKO KAAKAO KOKKO KUU KENKÄ
ja lauseita:

Kukka kukkii. Kukko kiekuu. Kuumaa kaakaota kupissa. Käki kukkuu.

ja myöhemmin sellaisia, joissa on samassa sanassa k ja t tai k ja l/r
TIKKA TAKKA KATTI TAKKI KATTO TUKKA KALA LAKKI KARKKI KELKKA

Kun k alkaa tulla oikein harjoituksissa, sovitaan, että **käytetään k:ta** tietyissä tilanteissa, esim. kun jutellaan autossa, saunassa, pelatessa jne. ja tietyissä sanoissa. Muistetaan kannustaa, kun k tulee oikein.

Riimejä: Tuulessa huojuu puu, taivaalla kulkee... (kuu).
Lattialla on matto, talon päällä on ... (katto).